

ฝึกคิด...นอกกรอบ ...กันเถอะ

นำเสนอเมื่อ : 19 มี.ค. 2552

การที่คนเราจะมี "ความคิดสร้างสรรค์" หรือ "ครีเอทีฟ" นั้น บางทีก็ต้องเริ่มต้นจากการ **"คิดนอกกรอบ"**

คำถามแรกของการคิดนอกกรอบก็คือ

ทำไมต้องเหมือนกับสิ่งที่เข้ามาและที่ดีกว่าเป็นอย่างไร ลองฟัง 2 เรื่องนี้หะคะ จะรู้ว่าคิดนอกกรอบเป็นอย่างไร

เรื่องที่ 1

เป็นเรื่องครูในโรงเรียนสาธิตแห่งหนึ่งให้นักเรียนชั้น ป.3 แต่งเรียงความเป็นการบ้าน

ครูกำหนดตัวละคร 5 คนและตั้งชื่อ
นักเรียนให้นำตัวละครเหล่านี้ไปแต่งเรื่องมาเท่า
นั้น อะไรก็ได้

เด็กคนหนึ่งยกมือค้านบอกว่าไม่ชอบชื่อตัวละคร
และขอเปลี่ยนชื่อใหม่
โดยเสนอชื่อตามสมัยนิยมมา 5 ชื่อ

ครูแก่งไม่ยอม ยืนยันให้ใช้ชื่อเดิม
เธออยากรู้ว่าเด็กน้อยจะแก้ปัญหาเรื่องนี้อย่างไร

เด็กหน้ามูยแสดงชัดว่า ไม่เห็นด้วย
แต่ก็ไม่ได้โต้เถียงอะไร

วันรุ่งขึ้นเด็กคุณนั้นก็ส่งการบ้านเหมือนกับเพื่อน
ๆ แต่ใบหาของเขายืมแยมแบบมีเศษหอย

รู้ไหมครับว่าเรื่องที่เขาแต่งมาเป็นอย่างไร

ตึกตอก...ตึกตอก...ตึกตอก

เฉลยค่ะ...

นักเรียนคนนี้ทำตามกติกาของคุณครู

คือให้ตัวละครทั้ง 5

คนใช้ชื่อตามที่ครูกำหนดแต่พอเริ่มเรื่องบีบ

ตัวละครทั้งหมดก็ไม่พูดพร่ำทำเพลง

เดินขึ้นอำเภอทันที

ขึ้นไปขอเปลี่ยนชื่อใหม่
ก็ชื่อที่เด็กน้อยคนนี้เสนอในห้องเรียนนั่นแหละ
ครับ

ภารกิจการเปลี่ยนชื่อเสร็จสิ้น
จึงค่อยเดินเรื่องต่อไปตามจินตนาการของตนเอง

ครูอ่านจบก็ยิ้มและหัวเราะ ไม่ได้ว่าอะไร
แถมมาเล่าต่อด้วยความเอ็นดู
เด็กน้อยคนนี้มีกระบวนการยืนยันเจตนา
ของตนเองที่ฉลาดมากสามารถบรรลุเป้าหมาย
ที่ตนเองต้องการโดยไม่ขัดแย้งกับกติกาที่ผู้ใหญ่
กำหนด

เรื่องที่ 2

อาจารย์คนหนึ่งสั่งให้นักศึกษาทุกคนยื่นชิตติดผนังห้อง แล้วส่งกระดาษให้คนละแผ่น ก่อนตั้งโจทย์แบบฝึกหัดง่าย ๆ

"ให้ทุกคนพับเครื่อง
บินกระดาษ
และปาจากที่ยืนอยู่ไ้"

ปให้ถึงผนังฝั่งตรงข้าม
ม"

ผนังนั้นห่างจากผนัง
อีกฝั่งหนึ่งที่หักศอก
ายีให้อยู่ประมาณ ๑๐
เมตร

ทุกคนพยายามพับก
กระดาษเป็นรูปเครื่องบิน

บิณฑ่าง ๆ

หลากหลายรูปแบบตาม
ที่คิดว่า
จะทำให้พุ่งได้ไกลที่สุด
ด

ทุกคนปาเครื่องบินก
ระดาษของเขาอย่าง
แรงที่สุดแต่ไม่มีลำไ
หุนพุ่งถึงผนังฝั่งตรง
ข้ามเลย

อาจารย์คุณนั้นก็ได้
เข้ามาแล้วบอกว่า
ให้ทุกคนดูฝีมือการ
พับกระดาษระดับแชน
มพ์เขียนโลก
เขาใช้เวลาพับเครื่อง
บินไม่ถึง ๕ วินาที

"เครื่องบิน"
ของเขาไม่มีปีก

"เครื่องปั้น" ของเขาเป็นรูปทรงกลม กลม

คะ...

เขาขยำกระดาษให้
เป็นก้อนกลม
ขยำให้แน่นที่สุดแล้ว
นำไปที่ผนังฝั่งตรงข้าม

มส์ุดแรวง "เครื่องบึนกระดาศ" ของเขำไปถึง "เป้ำหมาย" แมจะไมม่ปึก

เหตุผลง่าย ๆ สำหรับเรื่องนี้ก็คือ นักศึกษาทุกคนติด "กรอบ" เดิม ๆ ว่า เครื่องบินกระดาศต้องมีหน้าต่างแบบเครื่องบินกระดาศ ทุกลำต้องมีปึก ทุกคนคิดถึง "กรอบ" ของรูปแบบมากกว่า "เป้ำหมาย" แต่เพราะอาจารย์คนนี้เริ่มตนคิดที่ "เป้ำหมาย" แลวคอยคิดรูปแบบการพึบเครื่องบินกระดาศ เขาไม่ติดกรอบรูปลักษณะแบบเดิม ๆ

เพราะคำถาม

ง่าย ๆ ว่า

"ทำไมต้องแห่
มือนกกับที่เป็น
มา"

เครื่องบินกระ

ดาษาของเข
จึงไม่เหมือน
ครื่องบินของ
ใคร แต่ถึง
"เป้าหมาย"
ที่ต้องการ

คุณก็จะ
เห็น

"ควเอท"

ฟ"

ที่แม่ลูก

ง

ของเด็ก

ๆ

บางครั้ง

หนักไม่ถึง

เลยละ...